

Jes Lunde (SF):

I SF er vi selvsagt meget tilfredse med de ændringsforslag, vi om lidt skal tage stilling til. Hovedpunktet i dem er jo, at CO₂-afgiften i beslutningsforslag nr. B 52 udstrækkes til også at omfatte erhvervslivet.

Hvorfor er det så vigtigt for os? Jo, det er det, fordi det største potentiale for energibesparelser og dermed for at nedbringe især CO₂-forureningen ligger i erhvervslivet. I Danmark har vi igennem lang tid haft ekstremt lave energipriser for erhvervslivet, og det betyder, at der ødsles meget med energien i erhvervslivet; det er ikke kun løse påstande, men noget, som kan dokumenteres. Senest har vi fået en rapport fra Amternes og Kommunernes Forskningsinstitut, hvor man siger, at man alene ved at ændre adfærd i erhvervslivet – det er altså, før man investerer så meget som 5 øre, alene ved at ændre adfærd – i erhvervslivet kan spare mindst 10 pct., og i mange brancher betydelig mere på sit energiforbrug.

Derfor kan vi ganske enkelt ikke tage det alvorligt, når Industrirådet og flere ordførere fra borgerlige partier i dag påstår, at det her er noget, der koster arbejdspladser i massevis. Vi kan ganske enkelt ikke tage det alvorligt, fordi besparelsesmulighederne på energiområdet i virksomhederne er så store, at man let kan undgå de negative virkninger, der kunne være af en afgift. Man kan spare på energien, og på den måde kan man få betalt sin afgift godt og vel. Man kan endda få en konkurrencemæssig fordel ud af det, hvis man er villig til at kigge seriøst på dette område.

Når forskellige virksomheder har sendt klageskrivelser til os, når f.eks. Aalborg Portland har sagt: Det her bliver så og så dyrt, så er vores modsvaret til dem derfor: Venner, lad os kigge på det konkret! Lad jeres virksomhed gennemgå af en energikonsulent, lad os se, om I har gennemført, hvad I kan, for at spare på energien. Har I det, så har I muligheder for at komme ind under vore undtagelsesbestemmelser. Har I ikke, så er der da noget at gå i gang med. Værsgo at gå i gang med at spare på energien og få jeres regning betalt på den måde. Så er der ingen grund til at klage over det forslag, vi kommer med her, så er der kun gode virkninger at hente i det!

Der har været mange skældud til vores undtagelsesbestemmelser i de korte bemærkninger,

og jeg skal kun sige et par ord, fordi det meste af det har spillet sig af under de korte bemærkninger.

Når man lægger op til, at det her er meget skønmæssigt og det er uhåndterbart, og spørger, hvem der skal bedømme det, så er det jo ikke problemstillingen. Det er jo noget, som vi sagtens kan opstille nogle rimeligt enkle kriterier for. Vi kan opstille kriterier for, hvor stor en del af ens omsætning energiudgifterne skal være, for at man kommer ind under kriterierne. Vi kan opstille kriterier for, at man skal have gennemført rentable energibesparende foranstaltninger – i første omgang måske dem, der kan betale sig tilbage i løbet af kun 3 år. Senere bliver det måske aktuelt at sige, at tilbagebetalingstiden er 4 år og 5 år – hvad ved jeg.

Dette blot for at illustrere, at det på dette område er ganske nemt at opstille eksakte målkrav, som er håndterbare både for virksomhederne og for Energistyrelsen, som skal administrere ordningen. Der er ikke lagt op til det vilde skøn, der er ikke lagt op til ting, som ikke kan kontrolleres. Vi kender jo systemet fra de private husejere; dér har vi jo haft systemet med energikonsulenter, dér har vi jo haft systemet med varmesynsrapporter. Det findes helt tilsvarende for industriens område; dér findes også konsulenter, som kan deres kram og er i stand til at vurdere, hvordan virksomhederne står i de enkelte sager.

Vi ser frem til at få lavet en konkret model fra regeringens side i løbet af sommeren, og når den konkrete model så er lavet og bliver vedtaget her i Folketinget i løbet af efteråret, så har vi endda været så large, at afgiften først træder i kraft for virksomhederne den 1. januar 1993. De har altså et helt og fuldt kalenderår – 1992, hvor de kender lovgrundlaget – til at indrette sig på det, til at planlægge, hvad de vil stille op med det, til at overveje, om de skal have gennemført nogle flere energibesparende ting. Og hvis de har tænkt sig det sidste, nemlig at gennemføre flere energibesparende foranstaltninger, så er der oven i købet i B 52 en pulje med tilskud til det, så jeg forstår slet ikke skriget og skrålet; jeg synes, at det er et meget velargumenteret forslag, vi har med at gøre nu.

Samtidig er det sådan, at selv med alt dette gennemført, betyder det kun, at Danmark energiprismæssigt for erhvervslivet flyttes op fra en elvteplads til en syvendeplads blandt samtlige